

3 MAJ 2019

ÄRENDENUMMER: 2019-8
KLASSIFICERINGS-ID: 3.1.

DIGG:s föreskrifter om registrering i PEPPOL

Analys och slutsatser efter remittering

Innehållsförteckning

<i>Sammanfattning</i>	3
<i>1. Förslagets innehåll</i>	4
<i>2. Inkomna remissvar</i>	4
<i>3. Remissinstansernas övergripande synpunkter och DIGG:s kommentarer</i>	4
<i>3.1. Konsekvensutredningen</i>	4
<i>3.2. Konsekvensutredningen – DIGG:s kommentar</i>	5
<i>3.3. Leverantörer från tredjeland</i>	5
<i>3.4. Leverantörer från tredjeland – DIGG:s kommentar</i>	5
<i>3.5. Notifiering till EU-kommissionen</i>	6
<i>3.6. Notifiering till EU-kommissionen – DIGG:s kommentar</i>	6
<i>4. Remissinstansernas synpunkter på enskilda bestämmelser samt DIGG:s kommentarer</i>	7
<i>5. DIGG:s slutgiltiga föreskrifter om registrering i PEPPOL</i>	11
<i>5.1. Nytt namn på föreskrifterna</i>	12
<i>5.2. Anpassning av 1-2 §§</i>	12
<i>5.3. Ikraftträdande</i>	12
<i>5.4. Bemyndigande</i>	13
<i>Bilaga</i>	14

Sammanfattning

DIGG remitterade den 1 februari 2019 förslag till föreskrifter om strukturerade elektroniska format och elektroniskt översändande av fakturor. Förslaget remitterades till 147 instanser och publicerades på DIGG:s webbplats. Sammanlagt emottogs 79 remissvar.

Förslaget till föreskrifter kompletterar lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling. De remissvar som har inkommit har innehållit synpunkter av generell karaktär och synpunkter på enskilda bestämmelser i förslaget.

DIGG har efter genomgång och analys av inkomna remissvar kommit fram till att det föreligger behov av att ändra förslaget till föreskrifter. Två av bestämmelserna i förslaget utgår. Det rör sig om bestämmelsen att upphandlande myndigheter och enheter ska erbjuda översändande via PEPPOL samt att de ska tillhandahålla en fakturaportal. Det innebär att den bestämmelse som kvarstår i de slutliga föreskrifterna, utöver den inledande bestämmelsen, är bestämmelsen att upphandlande myndigheter och enheter ska registrera sig i PEPPOL.

I och med föreskrifterna nu endast innehåller ett krav på upphandlade myndigheter och enheter får föreskrifterna ett nytt namn och kommer att heta "Myndigheten för digital förvaltnings föreskrifter om registrering i PEPPOL". Vissa mindre språkliga ändringar görs också i föreskrifterna och datum för ikraftträdande flyttas fram till 1 december 2019, i syfte att ge berörda aktörer tid att anpassa sig till föreskrifterna.

1. Förslagets innehåll

DIGG:s förslag till föreskrifter om strukturerade elektroniska format och elektroniskt översändande av fakturor kompletterar lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling. Förslaget innebär till att börja med att upphandlande myndigheter och enheter ska registrera sig i PEPPOL för att kunna ta emot fakturor genom PEPPOL:s infrastruktur. Vidare ska upphandlande myndigheter och enheter erbjuda sina leverantörer möjligheten att översända fakturor via PEPPOL. Slutligen ska de också tillhandahålla en avgiftsfri fakturaportal. I denna promemoria presenteras de synpunkter som har inkommit och som DIGG bedömer är av särskild vikt i det fortsatta arbetet. Inkomna synpunkter av särskild vikt från remissinstanserna på enskilda bestämmelser redogörs för under avsnitt 4.

2. Inkomna remissvar

DIGG remitterade den 1 februari 2019 förslaget till föreskrifter. Förslaget remitterades till 147 instanser och publicerades på DIGG:s webbplats. Inlägg gjordes också på LinkedIn om att remissen var publicerad. Tjänstemän från DIGG har även i olika sammanhang nämnt remissen och informerat om möjlighet att ta del av den samt lämna synpunkter. Sammanlagt emottogs 79 remissvar. Svaren har legat till grund för DIGG:s fortsatta arbete med remissen och bedömningen av föreskrifternas slutliga innehåll.

3. Remissinstansernas övergripande synpunkter och DIGG:s kommentarer

Under detta avsnitt presenteras inkomna synpunkter som är av generell karaktär, följt av DIGG:s kommentar. Det kan konstateras att ett flertal remissinstanser är positiva till förslaget och att särskilt kommentera dessa synpunkter ser DIGG inget behov av.

3.1. Konsekvensutredningen

Regelrådet, som har till uppgift att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag, har yttrat sig över konsekvensutredningen. Rådet anser att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Vissa delar av utredningen är enligt rådet godtagbara, exempelvis beskrivningen av förslagets bakgrund och syfte, är

godtagbara. Utredningen har emellertid enligt rådet flera brister. Avsaknaden av mer konkreta uppgifter avseende förslaget påverkan både vad avser tidsåtgång och kostnader är en brist. Dessutom hade beskrivningarna avseende förslaget påverkan på företagens konkurrensförhållanden kunnat vara tydligare, liksom bedömningarna av tidpunkten för ikraftträdande och informationsinsatser. Rådet anser att de konstaterade bristerna är av särskild betydelse i förhållande till små företag.

3.2. Konsekvensutredningen – DIGG:s kommentar

DIGG delar Regelrådets bedömning att vissa av de förväntade konsekvenserna av förslaget hade kunnat redovisas tydligare. DIGG är emellertid av den uppfattningen att konsekvenserna är tillräckligt redovisade för att förslaget ska kunna beslutas. Den slutliga versionen av föreskrifterna och dess innehåll redovisas under avsnitt 5 och i bilagan.

3.3. Leverantörer från tredjeland

Kommerskollegium framför i sitt remissvar att det, så vitt DIGG kan bedöma, det ska vara möjligt att använda alternativ till PEPPOL, särskilt för företag från tredjeländer som inte har tillgång till PEPPOL. Det måste vara reella alternativ för företag från tredjeland så dessa inte får en mindre gynnsam behandling än svenska och europeiska företag, vilket i sin tur skulle kunna strida mot WTO:s avtal om offentlig upphandling (GPA). Kollegiet konstaterar vidare att det av konsekvensutredningen inte framgår om det finns internationella nätverk för översändande av e-fakturer som kan användas istället för PEPPOL. Även *Skatteverket* har i sitt remissvar lyft frågan hur vi ser på leverantörer från tredjeland, då PEPPOL bygger på europeisk standard.

3.4. Leverantörer från tredjeland – DIGG:s kommentar

DIGG kan till att börja med konstatera att kravet på att utfärda elektroniska fakturer härrör från e-fakturalagen, inte från DIGG:s förslag till föreskrifter. Frågan om hur fakturorna ska översändas är dock oreglerad i lagen och det står alltså parterna fritt att själva komma överens om hur en faktura ska översändas. DIGG:s förslag ändrar inte den utgångspunkten, eftersom att förslaget inte innebär ett krav att översända fakturer via PEPPOL. Parterna är alltså fortsättningsvis fria att själva välja sättet att översända fakturorna mellan sig. Syftet med förslaget är att underlätta översändandet av fakturer. För att åstadkomma det är önskvärt att en eller flera lämpliga infrastrukturer för översändande pekas ut menar DIGG. DIGG har endast kunnat identifiera en infrastruktur som framstår som lämplig, och det är PEPPOL.

Vi känner inte till att det finns andra internationella, globala nätverk, som skulle kunna vara lämpliga givet exempelvis kravet på den europeiska standarden och andra standardiserade dokument som kan kopplas till inköpsprocessen till nytta för både säljande och köpande part. Det hindrar emellertid, som sagt, inte parterna från att använda någon annan infrastruktur än PEPPOL om de önskar. Det kan vidare konstateras att PEPPOL redan finns i tredjeländer. Nätverket är redan etablerat i Singapore och Nya Zeeland. Australien planerar att ansluta till PEPPOL under 2019.¹ Det finns också intresse för PEPPOL i USA, Kanada och Mexiko. Vidare finns det inget som hindrar ett företag från tredjeland att köpa en e-fakturatjänst från en tjänsteleverantör som är certifierad² accesspunkt i PEPPOL.

När det kommer till vilken standard som ska användas kan DIGG konstatera att kravet på att upphandlade myndigheter ska kunna ta emot och behandla elektroniska fakturor som överensstämmer med den europeiska standarden härrör från e-fakturadirektivet. Kravet på att leverantörer ska utfärda fakturor som överensstämmer med standarden föreskrivs i e-fakturalagen. Att PEPPOL-nätverket har gjort det möjligt att skicka fakturor som överensstämmer med standarden är mot bakgrund av kravet i direktivet naturligt. DIGG:s föreskrifter kan inte ändra det faktum att fakturor ska överensstämma med standarden.

DIGG menar, sammanfattningsvis, att förslaget till föreskrifter inte är oförenliga med WTO:s avtal om offentlig upphandling (GPA) eftersom att leverantörer från tredjeland inte förväntas få en mindre gynnsam behandling på grund av föreskrifterna.

3.5. Notifiering till EU-kommissionen

Kommerskollegium menar vidare i sitt remissvar att föreskriftsförslaget är en teknisk föreskrift som måste notifieras (anmälas) till Europeiska kommissionen mot bakgrund av direktiv (EU) 2015/1535, eftersom att elektronisk fakturering är en e-tjänst. Kollegiet har emellertid, mot bakgrund av föreskrifterna slutliga innehåll (se nedan), ändrat sin bedömning. DIGG:s bedömning stämmer överens med kollegiets, det vill säga att föreskrifterna inte behöver anmälas till kommissionen.

¹ <https://peppol.eu/australia-new-zealand-announce-transition-peppol-invoicing-end-year-2019/>

² <https://peppol.eu/who-is-who/peppol-certified-aps/>

4. Remissinstansernas synpunkter på enskilda bestämmelser samt DIGG:s kommentarer

1 § I denna föreskrift finns bestämmelser om översändandet av elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling.

De uttryck som används i föreskriften har samma innebörd som i lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling.

Ingen remissinstans har kommenterat bestämmelsen. Bestämmelsen kvarstår.

DIGG:s kommentar: Bestämmelsen kvarstår men vissa språkliga ändringar behöver göras, se avsnitt 5.

2 § Upphandlande myndigheter och enheter ska vara registrerade i registerfunktionen, Service Metadata Publisher (SMP) som tillhandahålls i Pan-European Public Procurement On-Line (PEPPOL), för att kunna ta emot elektroniska fakturor.

Ingen remissinstans har avstyrkt eller lämnat någon särskild synpunkt på bestämmelsen men som nämns ovan förordar Kommerskollegium att även alternativ till PEPPOL, ur ett tredjelandsperspektiv, bör övervägas.

DIGG:s kommentar: Som framgår av konsekvensutredningen till förslaget menar DIGG att det finns fördelar att upphandlade myndigheter och enheter registrerar sig i PEPPOL för att kunna ta emot fakturor via PEPPOL-nätverket. Motsvarande bestämmelse finns redan för statliga myndigheter i ESV:s föreskrifter till förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte och bör utökas till att även omfatta upphandlande myndigheter och enheter. DIGG:s kommentar avseende alternativ till PEPPOL framgår av avsnitt 3.4. Bestämmelsen kvarstår, men behöver justeras något, se avsnitt 5.

3 § Upphandlande myndigheter och enheter ska erbjuda leverantörer möjligheten att översända elektroniska fakturor via PEPPOL.

Första stycket tillämpas inte om en leverantör och en upphandlande myndighet eller enhet har ingått avtal om att använda en annan standard än den europeiska standarden för elektronisk fakturering, med stöd av 4 § andra stycket lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling.

Majoriteten av remissinstanserna har inte kommenterat bestämmelsen. Några har ansett att den är bra och vissa konstaterat att de redan erbjuder leverantörerna översändande via PEPPOL.

Konkurrensverket konstaterar att det finns en risk att utformningen av bestämmelsen uppfattas som att upphandlade myndigheter och enheter kan vara förhindrade att avtala med en leverantör om att använda andra e-fakturalösningar som uppfyller den europeiska standarden än de som stöds av PEPPOL, likaså att avtala om en annan kommunikationskanal för e-fakturor som uppfyller den europeiska standarden. Konkurrensverket konstaterar vidare att det i dagsläget inte finns en motsvarande skrivning i ESV:s forskrifter avseende förordningen (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte. Den aktuella skrivningen i ESV:s forskrifter är att statliga myndigheter ”ska välja ett ändamålsenligt överföringssätt för elektroniska meddelanden”. Konkurrensverket anser att det är oklart varför DIGG inte anser att motsvarande skrivning vore tillräckligt också i förslaget till föreskrifter, när det gäller styrning av överföringskanal.

Kommerskollegium kommenterar inte det första stycket i bestämmelsen, däremot den andra. Enligt kollegiet föreslår DIGG att den upphandlade myndigheten eller enheten och leverantören kan avtala om att använda en annan standard än den europeiska standarden och därmed andra sätt att översända fakturor genom PEPPOL.

DIGG:s kommentar: Syftet med 3 § är att upphandlande myndigheter och enheter ska **erbjuda** leverantörer möjligheten att översända elektroniska fakturor via PEPPOL. Det rör sig om ett krav på att informera leverantörerna om att möjligheten att översända via PEPPOL finns. Bestämmelsen innebär inte att det är **tvingande** att översända fakturor via PEPPOL

DIGG kan konstatera att formuleringen riskerar att leda till feltolkningar och har övervägt att omformulera bestämmelsen, men bedömningen av genomgångna remissvar är att bestämmelsen inte behövs. DIGG gör bedömningen att upphandlade myndigheter och enheter redan har eller kommer att informera sina leverantörer om möjligheten att översända e-fakturor via PEPPOL även utan bestämmelsen. Bestämmelsen utgår.

4 § Upphandlande myndigheter och enheter ska tillhandahålla en avgiftsfri fakturaportal för leverantörer.

Ett flertal remissinstanser är, som nämns ovan, positiva till förslaget i sin helhet. Några instanser är dessutom uttryckligen positiva till det specifika kravet i 4 § att upphandlade myndigheter och enheter ska tillhandahålla en fakturaportal. Bland andra *Svenskt näringsliv* och *Almega* tillstyrker förslaget eftersom att det möjliggör elektronisk fakturering för leverantörer utan eget systemstöd.

Ett antal invändningar mot förslaget har också inkommit.

SKL konstaterar i sitt remissvar att ett antal fakturaportaler som finns på marknaden idag inte använder PEPPOL i någon större utsträckning för att sända elektroniska fakturor. När det gäller rena fakturaportaler för inmatning av fakturauppgifter behöver inte ens kommunikation via PEPPOL användas. *SKL* konstaterar vidare att fakturaportaler är viktiga för leverantörer som saknar systemstöd för att sända e-fakturor och att flertalet kommuner och regioner erbjuder sådana redan idag. Enligt *SKL* bör varje enskild kommun, regions eller bolags egna bedömningar ligga till grund för hur de vill underlätta e-fakturering så att den blir både effektiv och kostnadsmässigt bra för såväl dem själva som för deras leverantörer. Sammanfattningsvis avstyrker *SKL* kravet på tillhandahållande av fakturaportal och tillägger att bestämmelsen för övrigt kan motverka en bred användning av PEPPOL.

Stockholms stad menar att kravet på att upphandlade myndigheter och enheter ska tillhandahålla fakturaportaler innebär att en leverantör kan tvingas att använda olika fakturaportaler beroende på vem som ska faktureras. Vidare menar *Stockholms stad* att flera av de mindre leverantörerna ofta har redovisningsbyråer som i sin tur använder ekonomi- och redovisningssystem som kan antas vara eller kommer att anpassas till lagkravet om elektronisk faktura. Dessutom finns det fakturaportaler på marknaden som kan användas kostnadsfritt vid små volymer. Även om små- och microföretag har volymer som skulle innebära en kostnad för en fakturaportal så innebär övergången till en portallösning troligen lägre kostnad eftersom besparing görs på de kostnader som företagen har idag för brevporto, papper och kuvert, enligt *Stockholms stad*. Vidare konstaterar *Stockholms stad* att om fakturaportaler tillhandahålls sex månader efter att e-fakturalagen börjar gälla kanske de inte längre är en aktuell lösning.

Upphandlingsmyndigheten och *Regelrådet* framhåller att 4 § behöver ytterligare utredning avseende effekter på marknaden. *Upphandlingsmyndigheten* menar att *DIGG* bör överväga att utreda effekterna för de oberoende portaler som redan finns på marknaden. *Regelrådet* menar att i konsekvensutredningen bland annat saknar närmare information om när och hur de avgiftsfria portalerna kommer att fungera

och hur små företag kan påverkas under perioden från lagstiftningens ikraftträdande till dess att de föreslagna föreskrifterna har trätt i kraft och implementerats.

Qualia anser att eftersom det redan existerar kostnadsfria fakturaportaler på den svenska marknaden, riskerar tvingande bestämmelser att öka kostnaderna för upphandlande myndigheter och enheter genom att etablera en negativ incitamentsstruktur avseende prissättningen på marknaden. Detta då upphandlande myndigheter och enheter blir garanter för att täcka sina leverantörers faktureringskostnader.

Bolagsverket efterfrågar en definition av fakturaportal. Som nämns har vissa remissinstanser understrukit vikten av att det finns fakturaportaler på plats som stöd för framförallt mindre företag.

DIGG:s kommentar: Bestämmelsen tillstyrks av vissa remissinstanser och avstyrks av andra. Enligt DIGG:s mening finns det fördelar med kravet på att tillhandahålla en fakturaportal, varav den främsta är att leverantörer som saknar systemlösningar kan fakturera sin kund elektroniskt och på så sätt leva upp till lagens krav. DIGG kan konstatera att det finns lösningar på marknaden som gör det möjligt för leverantörer att fakturera elektroniskt, även om de saknar systemlösningar. Sådana lösningar kan till exempel vara fakturaportaler som leverantören tecknar avtal med. DIGG anser att Upphandlingsmyndighetens synpunkt, att det finns anledning att överväga om konsekvenserna för den marknaden bör utredas ytterligare innan ett fakturaportalsskrav införs, måste beaktas. Det bör i sammanhanget påpekas att om samtliga upphandlande myndigheter och enheter är registrerade som fakturamottagare i PEPPOL, så finns det förutsättningar för leverantörerna att kunna nå alla dessa genom nätverket om de lösningar man använder för elektronisk fakturering är kopplade till PEPPOL. Även detta är något som måste beaktas.

DIGG ser att alltför upphandlade myndigheter och enheter på eget initiativ erbjuder fakturaportaler. Bestämmelsen riskerar att åsamka både marknaden och marknadens aktörer onödiga kostnader, samt i värsta fall låsa in många offentliga och privata aktörer i oönskade avtalsituationer.

Enligt DIGG:s uppfattning skulle fakturaportaler som tillhandahålls av upphandlande myndigheter och enheter utgöra en övergångslösning som förhoppningsvis inte behövs i framtiden. Tidsaspekten är därför en faktor som får betydelse eftersom att kravet på tillhandahållande av portaler, för alla utom statliga myndigheter, först skulle bli aktuellt efter lagkravet om e-faktura. Ju längre tid som går utan ett krav på fakturaportaler, ju mindre relevant blir kravet, enligt DIGG:s

bedömning. Särskilt som tillhandahållandet av portallösningar kommit igång utan en reglering.

DIGG kan vidare konstatera att det verkar råda delade uppfattningar om vad som avses med en fakturaportal och som nämns ovan efterfrågar Bolagsverket en definition. Syftet med bestämmelsen är att upphandlade myndigheter och enheter ska tillhandahålla ett gränssnitt, exempelvis via webben, som gör det möjligt för leverantörer att manuellt föra in fakturauppgifterna. Såvitt DIGG förstår verkar emellertid andra och betydligt mer långtgående lösningar också falla in under begreppet fakturaportal. DIGG har övervägt att definiera fakturaportal i föreskrifterna men har kommit till slutsatsen att definitionen skulle behöva vara så detaljerad att det kan ifrågasättas om den vara ändamålsenlig. Dessutom är risken överhängande att en så detaljerad definition, som DIGG bedömer skulle behövas, hämmar innovation och utveckling av nya effektiva och ändamålsenliga lösningar för området. DIGG har mot bakgrund av detta valt att avfärda möjligheten att införa en definition av fakturaportal i föreskrifterna.

Sammanfattningsvis bedömer DIGG att kravet på tillhandahållande av fakturaportal inte bör införas. Det finns alternativa lösningar som DIGG i dagsläget bedömer i tillräckligt stor utsträckning underlättar för leverantörer att fakturera elektroniskt. I sammanhanget kan påpekas att DIGG lägger vikt vid det SKL skriver om att kommuner, regioner och bolag ska underlätta elektronisk fakturering. Bestämmelsen utgår.

DIGG kommer att fortsätta att arbeta med frågor som rör lösningar som underlättar för elektronisk fakturering för de leverantörer som saknar möjlighet till fakturering från system till system. Exempel på lösningar som kan underlättar fakturering för leverantörerna i sådana lägen är fakturaportaler.

5. DIGG:s slutgiltiga föreskrifter om registrering i PEPOL

Mot bakgrund det ovan framföra ändrar DIGG de slutliga föreskrifterna jämfört med förslaget. Ändringarna innebär följande:

- Föreskrifternas namn ändras
- 1 § kvarstår men justeras för att bättre passa ihop med namnet och innehållet
- 2 § kvarstår men justeras något
- 3 § utgår
- 4 § utgår

5.1. Nytt namn på föreskrifterna

Eftersom att 3-4 §§ utgår ser DIGG vidare att föreskrifterna med fördel kan få ett annat, tydligare namn. Den enda materiella bestämmelsen som kommer att finnas i föreskrifterna är att upphandlade myndigheter och enheter ska registrera sig i PEPPOL. Föreskrifternas slutliga namn blir därför:

Myndigheten för digital förvaltnings föreskrifter om registrering i PEPPOL

5.2. Anpassning av 1-2 §§

Eftersom att föreskrifterna får ett annat namn bör 1 § justeras. I 1 § första stycket föreskriftsförslaget står det att föreskrifterna innehåller bestämmelser om översändande av elektroniska fakturor. Eftersom att 3-4 §§ tas bort bör stycket ändras så att risken för missförstånd minimeras. Paragrafen bär därför ändras så att det framgår att föreskrifterna innehåller bestämmelser om registrering i PEPPOL. PEPPOL är en förkortning och nätverkets hela namn bör skrivas ut redan i denna paragraf. Dessutom ändras "föreskrift" till "föreskrifter" och syftet med föreskrifterna förtydligas. Stycket ändras därför till följande (andra stycket kvarstår men "föreskrift" ändras till "föreskrifterna"):

1 § I dessa föreskrifter finns bestämmelser om registrering i Pan-European Public Procurement On-Line (PEPPOL), i syfte att underlätta översändandet av elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling.

Rubriken ovan 2 § ändras till "Registrering i PEPPOL" för att bättre stämma överens med föreskrifternas namn. I och med att PEPPOL:s hela namn skrivs ut redan i 1 § räcker det med att det endast står PEPPOL i 2 § och paragrafen ändras i enlighet med det. Paragrafen får följande lydelse:

2 § Upphandlande myndigheter och enheter ska vara registrerade i registerfunktionen, Service Metadata Publisher (SMP), som tillhandahålls i PEPPOL, för att kunna ta emot elektroniska fakturor.

5.3. Ikraftträdande

Enligt förslaget till föreskrifter var ikraftträdandet satt till den 1 oktober 2019. I och med att analysen av remissvaren och delar av efterarbetet har tagit mer tid i anspråk än beräknat, så har också beredningen av ärendet tagit längre tid. Det har inte varit möjligt att besluta om föreskrifterna inom en tidsrymd som gör det möjligt att låta

föreskrifterna träda i kraft den 1 oktober 2019. Eftersom att berörda parter ska ges tillräcklig tid för att anpassa sig till föreskrifterna ändras datum till ikraftträdande till den 1 december 2019.

5.4. Bemyndigande

Eftersom att den materiella bestämmelse som behålls var med i förslaget till föreskrifter är DIGG:s bedömning fortsatt att föreskrifterna ligger inom ramen för DIGG:s föreskriftsrätt på området. De ändringar som görs, exempelvis ändringen av föreskrifternas namn görs i syfte att bättre och tydligare återge föreskrifternas innehåll.

Det slutliga innehållet i föreskrifterna framgår av bilagan. Bilagan använder emellertid inte DIGG:s mall för föreskrifter, varför den slutliga föreskriftens grafiska utformning kommer att skilja sig mot bilagan.

Bilaga

Myndigheten för digital förvaltnings författningssamling

Myndigheten för digital förvaltnings föreskrifter om registrering i PEPPOL; MDFFS 2019:1

Beslutade den xx månad 20XX

Myndigheten för digital förvaltning föreskriver med stöd av 21 § förordningen (2018:1486) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning följande.

Inledande bestämmelser

1 § I dessa föreskrifter finns bestämmelser om registrering i Pan-European Public Procurement On-Line (PEPPOL), i syfte att underlätta översändandet av elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling.

Föreskrifterna kompletterar lagen (2018:1277) om elektroniska fakturor till följd av offentlig upphandling och de uttryck som används i föreskrifterna har samma innebörd som i lagen.

Registrering i PEPPOL

2 § Upphandlande myndigheter och enheter ska vara registrerade i registerfunktionen, Service Metadata Publisher (SMP), som tillhandahålls i PEPPOL, för att kunna ta emot elektroniska fakturor.

Denna författning träder i kraft den 1 december 2019.

På Myndighetens för digital förvaltnings vägnar